

Efter udleveringslovens § 8 skal udlevering afslås, hvis den pågældende er dømt eller frifundet for handlingen, eller hvis tiltale er frafaldet. Udleveringsloven indeholder derimod ingen udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering kan afslås, hvis retsforfølgning mod den pågældende er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet her i landet for den handling, for hvilken der kræves udlevering. Der må imidlertid også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse herom i dag antages at gælde en sådan adgang til at afslå udlevering.

Justitsministeriet finder dog, at der i relation til udlevering til andre EU-medlemsstater – hvor der som udgangspunkt gælder en forpligtelse til at foretage udlevering i henhold til en europæisk arrestordre, medmindre der foreligger en særlig afslagsgrund – bør indføres en udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering kan afslås i det nævnte tilfælde, jf. den foreslåede bestemmelse i udleveringslovens § 10 d, stk. 3. Udlevering bør i disse tilfælde dog kun afslås, hvis strafforfølgning efter en konkret vurdering findes mest nærliggende at skulle gennemføres her i landet.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede nye bestemmelse i udleveringslovens § 10 d.

4.1.6. Forældelse

Efter rammeafgørelsens artikel 4, stk. 4, er der endvidere mulighed for at indføre regler, hvorefter udlevering kan afslås, hvis lovovertrædelsen eller adgangen til at fuldbyrde en frihedsstraf er *forældet* i henhold til lovgivningen i den anmodede medlemsstat, og denne stat har kompetence til at retsforfølge lovovertrædelsen (straffemyndighed).

Efter de gældende regler i udleveringslovens § 9, stk. 1, kan udlevering til lande uden for EU ikke ske, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret. Efter bestemmelsens stk. 2 gælder dette ikke med hensyn til udlevering til en anden EU-medlemsstat.

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, blev indført ved lov nr. 419 af 10 juni 1996 (Gennemførelse af EU-udleveringskonventionen). Efter EU-udleveringskonventionens artikel 8 kan udlevering ikke afslås med den grundelse, at der er indtrådt forældelse med hensyn til tiltale eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i den anmodede medlemsstat. Den anmodede medlemsstat kan dog i henhold til artikel 8, stk. 2, undlade at udlevere for forhold, der er forældet efter dette lands lovgivning, hvis udleveringsanmodningen vedrører lovovertrædelser, for hvilke denne medlemsstat er kompetent i medfør af sin egen lovgivning. Ef-

ter bestemmelsen er Danmark således ikke folkeretligt forpligtet til at udlevere i sådanne tilfælde.

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 9, stk. 2, fremgår det bl.a., at det i forbindelse med gennemførelsen af EU-konventionen i dansk ret blev overvejet, om muligheden i artikel 8, stk. 2, for at afslå udlevering burde udnyttes, således at udlevering efter den danske udleveringslov generelt udelukkes, hvis den situation, der er beskrevet i konventionens artikel 8, stk. 2, foreligger. Navnlig under hensyn til, at der ikke ved lovforslaget åbnedes op for udlevering af egne statsborgere, fandt man ikke grundlag for generelt at afskære muligheden for at udlevere i de tilfælde, der er omfattet af konventionens artikel 8, stk. 2. Der henvises til Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 4491 og 4497.

Det fremgår af rammeafgørelsen, at bestemmelserne heri fra den 1. januar 2004 træder i stedet for de tilsvarende bestemmelser i de gældende konventioner om udlevering. Danmark vil således ikke kunne opretholde den gældende adgang til efter EU-udleveringskonventionens artikel 8, stk. 2, konkret at afslå udlevering på grund af forældelse i de af bestemmelsen omhandlede tilfælde. Hertil kommer, at der med gennemførelsen af rammeafgørelsen sker en udvidelse i adgangen til at udlevere bl.a. danske statsborgere til andre EU-medlemsstater. Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør indsættes en udtrykkelig bestemmelse i udleveringslovens kapitel 2 a om, at udlevering til EU-medlemsstater kan afslås i tilfælde, hvor handlingen er omfattet af dansk straffemyndighed, men efter de danske regler er forældet.

Det vil navnlig kunne være relevant at afslå udlevering pga. forældelse i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået her i landet. I disse tilfælde må lovovertrædelsens forbindelse til Danmark indebære, at det som udgangspunkt må anses for rimeligt, at udlevering afslås, hvis lovovertrædelsen er forældet efter dansk ret. Disse hensyn gør sig ikke tilsvarende gældende i tilfælde, hvor lovovertrædelsen ikke er begået her i landet.

Der henvises til den foreslåede nye bestemmelse i udleveringslovens § 10 e samt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

4.1.7. Handlinger begået helt eller delvist i Danmark mv.

Ifølge rammeafgørelsens artikel 4, stk. 7, har medlemsstaterne mulighed for at afslå udlevering til en anden medlemsstat, hvis den pågældende lovovertrædelse helt eller delvis må anses for at være begået på den anmodede medlemsstats territorium, samt hvis